

ანთროპონიმთა ლინგვოსემიოტიკური და სტილისტური
თავისებურებები ინგლისურენოვან დისკურსში

ნინო როინიშვილი

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებისა და ხელოვნების ფაკულტეტზე მაგისტრის აკადემიური ხარისხის
მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად*

უცხო ენათა ფილოლოგია (ანგლისტიკა) და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: პროფესორი ნინო კირვალიძე,
ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2016

განცხადება

როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოყენებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

ნინო როინიშვილი

ნ. როინიშვილი

23.06.2016

Linguosemiotic and Stylistic Peculiarities of Anthroponyms in English Discourse

Summary

The paper is devoted to the interdisciplinary study of anthroponyms which enables us to reveal and generalize their identifying and functional-stylistic peculiarities in English discourse. In linguistic literature anthroponyms are viewed as “defective” verbal signs, because they are devoid of conceptual meaning. Such conceptual emptiness of these words predetermines their functional peculiarities that are confined to the spheres of nomination and identification.

Due to the lack of conceptual meaning, proper names act as “rigid designators” in the text, their identifying potential being limited and predetermined by the contextual information, background knowledge of the communicants and the socio-cultural context of the speech act. Hence, the speaker should always follow the maxims of communicative cooperation, as the analysis of the empirical material showed that their violation leads to misunderstanding between the communicants which finally might end in discourse failure.

The research focuses on the use of anthroponyms both in oral discourse and literary texts. This enabled us not only to reveal their identifying peculiarities, but also to uncover and generalize their stylistic functioning in fictional writing, the latter being connected with the phenomenon of the change of their linguistic status from that of a proper name to a common noun with a conceptual meaning. In this respect, special attention is paid to the study of metonymical, metaphorical, allusive and symbolic functioning of anthroponyms.

We consider the initial use of proper names as stylistic manifestation of the author’s aesthetic-communicative strategy aimed at focusing the readers’ attention on the main character, as well as stimulating their interest to obtain the information that is necessary for the identification of the subject matter as quickly as possible.